

«La impunitat d'ETA s'ha acabat»

Declaracions de Pablo Castellano (PSOE)

«S i els membres de l'organització terrorista ETA segueixen creient que passar a França suposa la impunitat, estan equivocats: la impunitat s'ha acabat», respongué el socialista Pablo Castellano a EL TEMPS en ser consultat respecte a les conseqüències polítiques que poden tenir les recents extradicions concedides per França, com a resultat de la sentència dels jutges i el dictat favorable posterior del Consell d'Estat.

Pablo Castellano és diputat d'àmplia i reconeguda trajectòria socialista, membre de la denominada Izquierda Socialista, president de la comissió de justícia del Congrés dels Diputats i portaveu habitual en la cambra de qüestions de caire jurídic. Està convençut que en el món occidental, i inclús en aquells països on el dret d'asil ha gaudit d'una gran tradició històrica, comença a distingir-se clarament allò que és delictiu polític i allò que significa la lluita terrorista contra un estat de dret, amb una democràcia de tipus occidental.

«Pel que fa al dret d'asil —opina Castellano— estimo que hi havia una interpretació abusiva d'allò que anomenariem refugi fronterer i que havia conduït, d'altra banda, a situacions d'impunitat. Els tractats d'extradició són fruit del progrés humà i són establits per a complir-

los. L'excelsionalitat continua sent el delictiu polític que ha de ser objecte d'una interpretació diferent, a la vista de les formes de delinqüència fonamentades en el terrorisme internacional. Això ja és habitual al món. França havia mantingut fins ara una interpretació ancorada en el passat i, quan un corrent distint s'ha internacionalitzat, ha hagut de variar la pròpia concepció i s'ha produït, així, un avanç seriós.»

El problema té un tractament sobretot polític.

Per a Castellano, el dret d'asil no s'ha acabat, «perquè seguirà existint mentre un ciutadà determinat pateix persecució per les seues idees. En aquests casos, sempre podrà acollir-se al dret de refugi i d'asil, que ha deixat de ser una actitud passiva per a fer-se activa, en defensa dels drets humans.»

El problema terrorista té —segons la seua opinió— un tractament fonamentalment polític. Opina que s'ha avançat en les mesures policiaques i jurídiques i en la col·laboració dels estats, però que no s'han aconseguit, encara, grans èxits en la lluita ideològica. «Cal temps perquè l'ano-

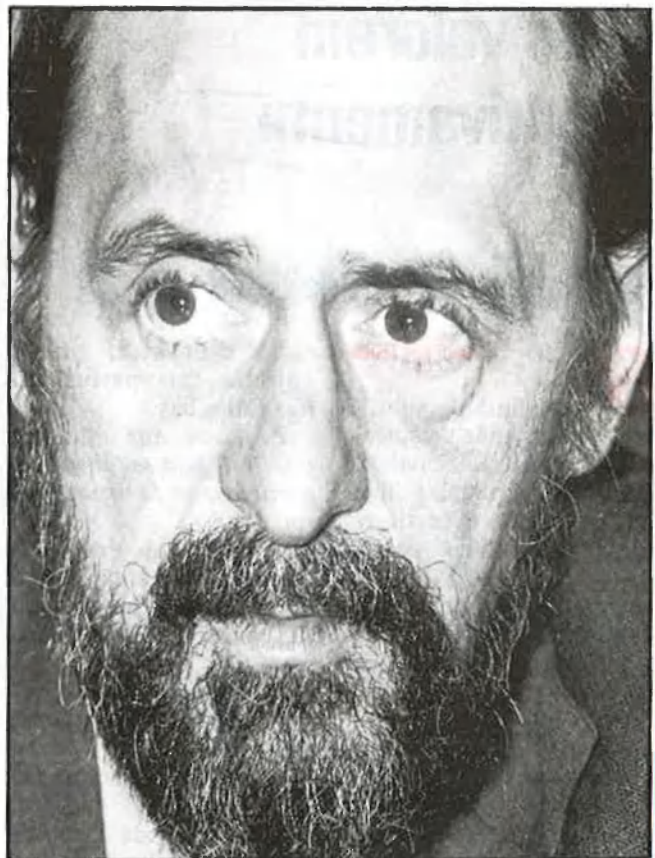
menat suport social desaparega per complet. Algunes persones estan fent un gran esforç per cridar a la consciència de la gent sobre la contradicció que suposa lluitar en nom de la llibertat a través de mecanismes que són la negació de la mateixa llibertat.»

Pablo Castellano no s'atreveix a avançar un pronòstic sobre el que pot passar a Euskadi. «És lògic —explica— que per part de determinats grups es tracte de traure una potencialitat de caire agitador, però això no pot suposar la permanència d'una actitud de creixent deteriorament. Quan serem capaços de fer saber que a Espanya hi ha tota mena de garanties jurídiques, s'entendrà la licitud de les extradicions i de la seua concessió.»

La pacificació d'Euskadi passa —per al diputat socialista— per un procés

de col·laboració de totes les forces polítiques i, sobretot, pel «desarrelament de tota actitud de silenci o de complicitat amb la violència». Al seu parer, l'actitud del govern fins al moment ha estat coherent. «S'han pres mesures molt serioses: la llei contra les bandes armades que acabem d'aprovar, en l'article 6, ofereix la possibilitat de la reinserció social, i s'estan produint actituds decidides perquè desapareguen actituds d'abús per part de funcionaris policials, sobre les quals es torna a muntar l'espiral de la violència.»

Respecte a la política a Euskadi, sempre hi ha un dubte: el PNV. El diputat socialista també té clar aquest concepte: «no posaré mai en dubte la bona intenció del PNV; amb totes les seves contradiccions, alberga desigs de col·laboració per a pacificar la comunitat vasca.»

Cal desarrelar tota complicitat amb la violència